

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Šorbanovou, ve věci

žalobce:

Hokejový klub Frýdek - Místek, IČO: 66740002,
sídlem Na Příkopě 3726, 738 01 Frýdek - Místek
zastoupený JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem
sídlem Masná 1324/1, 702 00 Ostrava

proti
žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech
majetkových,
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2,

o zaplacení 900 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, na zaplacení částky ve výši 900 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 900 000 Kč od 21. 6. 2019 do zaplacení, **se zamítá.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 41 052 Kč k rukám zástupce žalobce, JUDr. Petra Stoklasy, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání vedené u Okresního soudu ve Frýdku – Místku pod sp. zn. [REDAKCE] kdy byl obviněn ze spáchání zločinu dotačního podvodu dle § 212 odst. 2, odst. 5, písm. c) trestního zákoníku a později byl zproštěn obžaloby v plném rozsahu dle § 226 písm. b) trestního řádu, kdy označený skutek nebyl trestným činem. Dle žalobce tak došlo k nezákonnému rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. Trestním stíháním pak došlo k hlubokému šrámu na pověsti žalobce, když žalobce má dlouholetou tradici, došlo k úbytku sponzorů, které se promítlo v poklesu darů kolem 1 000 000 Kč za rok. Rovněž došlo k úbytku dětí při zápisu do přípravky Hokejového klubu Frýdek – Místek, došlo k nejistotě ohledně plánování a rozhodování žalobce, došlo k poškození dobrého jména žalobce a zásahu do vztahů mezi členy spolku, když trestní řízení vyvolalo negativní ohlas v okolí s ohledem na širokou medializaci případu. Tuto skutečnost je pak nutné, dle žalobce, vzít v úvahu při určení výše odškodnění za nemajetkovou újmu, která trestním stíháním byla způsobena. Žalobce tvrdil, že příjmy z reklam a příjmy z darů v roce 2014 byly celkem 1 430 157 Kč. O trestním stíhání hokejového klubu se začalo v médiích mluvit v březnu 2015, kdy v tomto roce celkem měly příjmy z darů a příjmy z reklam v částce 175 000 Kč, v roce 2016 pak příjmy z reklam měli ve výši 1 102 870 Kč, v roce 2017 příjmy z darů a reklam ve výši 888 685 Kč, příjmy z darů a reklam za rok 2018 v částce 1 146 414 Kč a do září 2019 pak v částce 781 740 Kč s tím, že pokud se jedná o dary a reklamu například na rok 2014, pak skutečnost je taková, že vždy se jedná o příjem na hokejovou sezónu, která začíná vždy v srpnu jednoho roku a končí v březnu následujícího.
2. Žalovaná ve svém vyjádření učinila nespornou, že žalobce se obrátil na žalovanou se svým nárokem dne 20. 12. 2018, stanoviskem ze dne 14. 10. 2019 žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, jímž bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 17. 3. 2016, přičemž se žalovaná za vydané nezákonné rozhodnutí omluvila, přičemž konstataci nezákonného rozhodnutí, spolu s omluvou, považuje žalovaná vzhledem ke skutečnostem, za dostatečnou satisfakci s tím, že není třeba reparovat jí peněžitým zadostiučiněním.
3. Dle procesních stanovisek mezi účastníky nebylo sporu, že žalobce se na žalovanou obrátil dne 20. 12. 2018 se svým nárokem na odškodnění nemajetkové újmy, stanoviskem ze dne 14. 10. 2019 žalovaná konstatovala, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, přičemž se za vydané rozhodnutí žalobci omluvila, kdy konstatování a omluvu považuje za přiměřené zadostiučinění vzniklé nemajetkové újmy.
4. Z provedených důkazů má soud za prokázány následující skutečnosti: Usnesením ze dne 17. 3. 2016 vydaném pod č.j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání mimo jiné i spolku Hokejový klub Frýdek-Místek, IČ: 667 40 002 (tj. žalobce), a to pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 27. 2. 2017 č. j. [REDAKCE] byl žalobce uznán vinným spácháním zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, za což mu byl uložen peněžitý trest v celkové výši 220 000,- Kč. Následně bylo podáno odvolání a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2018 č. j. [REDAKCE] byl odsuzující rozsudek soudu I. stupně v celém rozsahu

zrušen a žalobce byl dle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěn. Zprošťující rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 6. 2018.

5. Z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 17. 3. 2016 pak vyplývá, že kromě žalobce rovněž bylo zahájeno trestní stíhání obchodní korporace Prosport FM Plus, s.r.o. Z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku, č. j. [REDAKCE] bylo zjištěno, že kromě žalobce a firmy Prosport FM Plus, s.r.o., byl obžalován rovněž L [REDAKCE] V [REDAKCE] kdy L [REDAKCE] V [REDAKCE] [REDAKCE]
6. Žalobce je slezský hokejový klub, založen v roce 1976, který v průběhu doby měnil své názvy, kdy název týmu se od roku 1997 ustálil jako Hokejový club Frýdek – Místek, postupem doby se vypracovával do druhé ligy s tím, že v letech 2016 až 2018 se dostal do I. ligy, s tím, že od sezóny 2015/2016 úzce spolupracuje s extraligovým celkem HC Oceláři Třinec (prokázáno webovými stránkami Hokejového klubu Frýdek – Místek).
7. [REDAKCE]
8. Z mediálních zpráv na www.idnes.cz, ostrava.rozhlas.cz, z webových stránek ostrava.idnes.cz, zdroje ceskatelevize.cz, z hlavní stránky facebooku J [REDAKCE] I [REDAKCE] a komentářů, facebooku R [REDAKCE] H [REDAKCE] spolu s komentáři, prohlášením Hokejového klubu Frýdek – Místek, z facebooku veřejné skupiny Frýdek – Místek bez cenzury a Frýdečané a Místečané soud zjistil, že média informovala o skutečnosti, že policisté prošetřují 7 000 000 Kč, které v několika dotacích dostali frýdecko-místečtí hokejisté na provoz náhradního kluziště s tím, že trestní oznámení podala frýdecko-místecká zastupitelka [REDAKCE] A [REDAKCE] R [REDAKCE] kdy nesrovnalosti objevila už kontrola finančního výboru. Média pak informovala o zahájení trestního stíhání jak žalobce, tak [REDAKCE] – L [REDAKCE] V [REDAKCE] tak dceřiné společnosti, kdy na hospodaření hokejového klubu, jako první upozornili v minulém volebním období členové finančního výboru frýdecko – místeckého zastupitelstva. K obvinění se do médií vyjadřoval i L [REDAKCE] V [REDAKCE] Samotný žalobce na svých facebookových stránkách vydal k zahájení trestního stíhání prohlášení, které bylo v článku na webových stránkách <https://fm.denik.cz> částečně publikováno. Média informovala o průběhu hlavního líčení, do svých článků pak převzaly část vyjádření jak státního zástupce, tak některých obžalovaných, kteří se vyjadřovali u soudu, nikoliv sdělovacím prostředkům. Média dále informovala i o nepravomocném rozsudku ve věci samé, rovněž v člancích byly přetištěny vyjádření jak žalobce, resp. jejího statutárního zástupce, tak L [REDAKCE] V [REDAKCE] a rovněž státního zástupce, kteří se však vyjadřovali v hlavním líčení, nikoliv přímo redaktorům pořizujícím předmětné články, což vyplývá přímo z obsahu těchto článků. Z příspěvku Z [REDAKCE] S [REDAKCE] na facebookové stránce Frýdečané a Místečané rovněž publikované na webových stránkách <https://frydamist.cz> soud zjistil pouze tu skutečnost, že autor článku se zabýval působením zastupitelského klubu ANO ve Frýdku – Místku a je zde zmíněno trestní stíhání L [REDAKCE] V [REDAKCE] jiné skutečnosti soud z tohoto článku nezjistil.
9. Z facebookové stránky J [REDAKCE] I [REDAKCE] soud pouze zjistil, že autor sdílel příspěvek zastupitelů Hnutí ANO Frýdek – Místek. Z facebooku R [REDAKCE] H [REDAKCE] soud zjistil, že tato otiskla převzala prohlášení hokejového klubu Frýdek – Místek k zahájení trestního stíhání s tím, že lidé se k němu vyjadřovali v komentářích. Na facebookových stránkách Frýdek – Místek bez cenzury, veřejné skupiny, soud zjistil, že R [REDAKCE] H [REDAKCE] zde dávala některé články z webových stránek deníků. Z obsahu těchto článků soud nezjistil, že by se

přímo vyjadřoval státní zástupce, či orgány činné v trestním řízení médiím, naopak zjistil, že se vyjadřovali zastupitelé Hnutí ANO.

10. Z výkazů zisku a ztrát za rok 2013 ve společnosti žalobkyně, soud zjistil, že přijaté příspěvky celkem dosáhly částky 1 592 000 Kč, provozní dotace 13 395 000 Kč, výnosy celkem v částce 15 122 000 Kč. Z výkazů zisků a ztrát žalobkyně za rok 2014 soud zjistil, že přijaté příspěvky byly ve výši 1 013 000 Kč, provozní dotace celkem ve výši 11 368 000 Kč, výnosy celkem 12 491 000 Kč. Z výkazů zisků a ztrát za rok 2015 soud zjistil, že přijaté příspěvky byly celkem ve výši 1 048 000 Kč, provozní dotace ve výši 7 470 000 Kč, výnosy celkem ve výši 8 782 000 Kč. Z výkazů zisků a ztrát za rok 2016 u žalobkyně soud zjistil, že přijaté příspěvky byly ve výši 1 845 000 Kč, provozní dotace ve výši 5 914 000 Kč, výnosy celkem 8 565 000 Kč. Z výkazů zisků a ztrát za rok 2017 u žalobkyně soud zjistil, že provozní přijaté příspěvky ve výši 1 670 000 Kč, provozní dotace celkem ve výši 10 219 000 Kč, výnosy celkem byly ve výši 12 011 000 Kč. Z výkazů zisků a ztrát za rok 2018 u žalobkyně soud zjistil, že přijaté příspěvky byly ve výši 2 027 000 Kč, provozní dotace celkem ve výši 9 784 000 Kč, výnosy celkem byly ve výši 12 038 000 Kč.
11. Dne 2.6.2015 pak vznikla společnost HC Frýdek – Místek 2015 s. r. o., kde je mimo jiné společníkem žalobce a rovněž HOCKEY CLUB OCELÁŘI TRINEC. [REDAKCE] P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] (prokázáno úplným výpisem z veřejného rejstříku a Sbírkou listin na tuto společnost).
12. Žalobce žádostí ze dne 18. 9. 2019 požádal Statutární město Frýdek – Místek, [REDAKCE] P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] o vyjádření s tím, že v žádosti uvedl, že žalobce a obchodní společnost Prosport FM Plus s. r. o., byla od roku 2016 trestně stíhána, kdy sám žalobce se cítí nedůvodným trestným stíháním poškozen, kdy bylo vedeno nedůvodné trestní stíhání proti samotnému spolku a jednak z titulu, že nedůvodné trestní stíhání bylo vedeno proti obchodní společnosti Prosport FM Plus s. r. o., jejímž je Spolek Hokejový klub Frýdek – Místek jediným společníkem. Z těchto důvodů žádá o vyjádření Statutární město Frýdek -Místek, zda shora uvedená nedůvodná trestní stíhání, měla jakýkoliv negativní vliv na nahlížení Statutárního města Frýdek – Místek na žalobkyni, případně na obchodní společnost Prosport FM Plus s. r. o., a zda se tento případný negativní vliv mohl projevit na nahlížení Statutárního města Frýdek – Místek na shora uvedené subjekty ve vzájemných vztazích mezi Statutárním městem Frýdek – Místek a kterýmkoliv ze shora uvedených subjektů a v případě, že ano, v jakých formách se tento negativní vliv projevil (prokázáno žádostí žalobkyně ze dne 18. 9. 2019). [REDAKCE] P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] se pak žalobci vyjádřil dopisem ze dne 20. 9. 2019 s tím, že mu sdělil, že proti oběma, nejen proti žalobci, ale i proti obchodní společnosti Prosport FM Plus s. r. o., bylo vedeno trestní stíhání, které mělo nepochybně významný negativní vliv na nahlížení orgánů Statutárního města Frýdek – Místek jak na žalobce, tak na společnost Prosport FM Plus s. r. o. Vyslovená podezření ze strany orgánů činných v trestním řízení pak měla za následek, že orgány Statutárního města Frýdek – Místek na oba tyto subjekty i při respektování presumpce nevin, bylo nuceno nahlížet na subjekty, u nichž panuje důvodné podezření z toho, že v rámci hospodaření těchto dvou subjektů, dochází k netransparentnímu zacházení s finančními prostředky, což se projevilo i ve vzájemných vztazích mezi Statutárním městem Frýdek – Místek a oběma subjekty. Zahájení shora uvedeného trestního stíhání poškodilo do té doby dobrou pověst, které se oba shora uvedené subjekty do té doby těšily u orgánů Statutárního města Frýdek – Místek. Orgány Statutárního města Frýdek – Místek byly nuceny jak na žalobce, tak na obchodní společnost Prosport FM Plus s. r. o. nahlížet jako na potenciální pachatele závažné majetkové hospodářské trestné činnosti, Statutární město Frýdek – Místek pak

bylo nuceno významným způsobem přehodnotit svoji dosavadní dotační politiku ve vztahu ke spolku Hokejový club Frýdek – Místek, neboť orgány Statutárního města Frýdek – Místek se s ohledem na stanovisko orgánů činných v trestním řízení, logicky obávaly toho, že finanční prostředky, poskytované spolku Hokejový club Frýdek – Místek z rozpočtu statutárního města ve formě nenárokových dotací, by mohly být zneužívány k jiným účelům, než ke kterým byly poskytovány (prokázáno dopisem [redacted] P. [redacted] M. [redacted] ze dne 20. 9. 2019). Z obsahu dopisu však nevyplývalo, že by ze strany Statutárního města Frýdek-Místek nebyly dotace poskytnuty či nedošlo k nějaké spolupráci. V tomto směru nebylo tvrzení žalobce, že by nebyly poskytnuty dotace ze strany Frýdek – Místek, kdy sám žalobkyně uvedl, že i v době, kdy bylo vedeno trestní stíhání, byly dotace poskytnuty.

13. S ohledem na skutečnost, kdy byla založena nová firma týkající se HC Frýdek_Místek je otázkou, zda nedošlo i k rozdělení peněz z dotací a darů, které původně směřovaly pouze k žalobci, či zároveň částečně po 2. 6. 2015 nemohli peníze začít přecházet i do firmy HC Frýdek - Místek 2015 s. r. o.. Zároveň zde bylo vedeno trestní stíhání proti [redacted] I. [redacted] V. [redacted] Za této situace žalobce byl vyzván, aby doložil v souladu s ustanovením § 118a odst. 3 o. s. ř., návrhy důkazů k prokázání skutečnosti vzniku nemajetkové újmy, tedy že jedině z důvodu trestního stíhání žalobce, nikoliv jiného subjektu, došlo k poškození jeho dobré pověsti, k úbytku dětí při zápise do přípravky, k úbytku sponzorů a darů, nejistotě ohledně plánování a rozhodování.
14. Po této výzvě žalobce předložil jediný důkaz- [redacted] Statutárního města Frýdek – Místek [redacted] P. [redacted] ze dne 19. 2. 2020, z něhož soud zjistil, že [redacted] k žádosti žalobce sdělil, že [redacted] M. [redacted] HC Frýdek – Místek 2015 s. r. o. z důvodu skutečnosti, že město zasílá tomuto subjektu ročně neinvestiční dotaci 1,7 miliónů korun a náměstek dohlíží na efektivní využívání těchto finančních prostředků. V dopise bylo uvedeno, že dlouhodobá dobrá pověst spolku byla narušena nejen v době, kdy byl [redacted] I. [redacted] V. [redacted] ale i po té po dni 9. 3. 2017, když reálně hrozilo, že spolku bude uložen mj. i trest zákazu přijímání dotací. Důvodem těchto následků bylo výhradně trestní stíhání tohoto spolku, protože právě z důvodu trestního stíhání, muselo Statutární město Frýdek – Místek na spolek nahlížet jako na potenciálního pachatele hospodářské trestné činnosti.
15. Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
16. Podle ustanovení § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
17. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
18. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

19. Podle ustanovení § 31a odst. 1, 2 OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
20. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8, § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhal zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 900 000 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl plně, kdy po uplynutí šestiměsíční lhůty k projednání nároku žalobkyně a po podání žaloby bylo ze strany žalované konstatováno nezákonné rozhodnutí, omluva, přičemž finanční zadostiučinění nebylo poskytnuto, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).
21. Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.
22. V řízení nebylo sporu, že usnesením ze dne 17. 3. 2016 vydaném pod č.j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání mimo jiné i spolku Hokejový klub Frýdek-Místek, IČ: 667 40 002 (tj. žalobce), a to pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2018 č. j. [REDAKCE] byl odsuzující rozsudek soudu I. stupně v celém rozsahu zrušen a žalobce byl dle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěn. Zprošťující rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 6. 2018. Usnesení o zahájení trestního stíhání je tak ve vztahu k žalobci nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001.) Tudíž v řízení byla prokázána existence nezákonného rozhodnutí.
23. Zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 OdpŠk, které je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Ustanovení § 31a OdpŠk hovoří pouze o tom, že zadostiučinění musí být přiměřené, samotné určení formy a případně výše však ponechává na volném uvážení soudu. Soud je při úvaze o přiměřenosti odškodnění povinen vycházet z úplně zjištěného skutkového stavu a opírat se o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska, kterými jsou především závažnost nemajetkové újmy a ověřené okolnosti, za kterých k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo (srov. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 3. 2009, sp. zn. 30 Cdo 2290/2007). Shora uvedené lze aplikovat přiměřeně i ve vztahu k právnické osobě, jakou je žalobkyně. Soudy při stanovení formy (případně výše) zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního

stíhání, z dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namíste pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011). Otázka výše zadostiučinění v penězích se tedy vždy odvíjí od okolností každého konkrétního případu, a proto ji nelze vyřešit souhrnně pro všechna trestní řízení, která byla posléze zrušena. Byť je tedy paušalizace výše přiměřeného zadostiučinění vyloučena, tak to neznamená, že nelze stanovit obecná kritéria, k nimž soudy přihlížejí. Navíc existují určité následky nezákonného trestního stíhání, které se v takových případech zpravidla vyskytují. Je pak znovu na soudu, aby zvážil, jak intenzivně (či v jakém rozsahu) byla tato kritéria v konkrétním případě naplněna a vedle toho vzal do úvahy okolnosti, za nichž k újmě došlo. Stejná kritéria pak lze rovněž vztáhnout i ve vztahu k posuzování újmy vzniklé u právnické osoby. Kritérium povahy trestní věci míní závažnost trestného činu kladeného osobě poškozené za vinu, neboť ta zpravidla přímo úměrně zvyšuje intenzitu, s jakou osoba poškozená konkrétní trestní řízení proti ní vedené negativně vnímá. Ta souvisí i s hrozbou trestního postihu (druhem a výší trestu) a případného společenského odsouzení, jež se odráží v charakteru veřejného zájmu chráněného trestními předpisy v konkrétním případě. Žalobce byl v posuzovaném případě-nezákonného trestního stíhání stíhán pro trestný čin podvodu, později překvalifikovaném na dotační podvod související s činností žalobce, ze stejného důvodu byl stíhán rovněž I. V. a další společnost spřízněná se žalobkyní, hrozba trestu v případě nezákonného rozhodnutí u žalobce spočívala s ohledem na skutečnost, že se jedná o právnickou osobu, v peněžitém trestu či zákazu příjmu dotací. V případě žalobce se nejednalo o trestný čin proti životu a zdraví či jiný trestný čin vzbuzující výrazné společenské odsouzení. Ve vztahu k délce nezákonného trestního řízení je nutné uzavřít, že předmětné nezákonné trestní stíhání trvalo od 17. 3. 2016 do 25. 6. 2018, kdy byl vyhlášen odvolacím soudem zprošťující rozsudek za přítomnosti všech zúčastněných, tedy po dobu 2 let a 3 měsíců žalobce byl v nejistotě, jak trestní řízení dopadne. Délka trestního stíhání není nijak neúměrně vysoká, jedná se o standardní, spíše kratší délku trestního stíhání v oblasti prověřování čerpání dotací. Kritériu následků způsobených trestním řízením ve sféře poškozené osoby umožňuje zohlednění individuálních následků a dopadů trestního stíhání do sféry poškozené osoby, jež mohou být umocněny či zmírněny v důsledku objektivních skutečností daného případu. Které konkrétní složky týkající se právnické osoby- žalobce mohou být zahájením a vedením trestního stíhání v konkrétním případě narušeny, nelze předem taxativně stanovit. Okolnosti posuzované v rámci tohoto kritéria musí být žalobcem tvrzeny a prokazovány, není-li zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoli jiná právnická či osoba, která by byla danou skutečností postižena, a šlo by tedy o notoriету, kterou dokazovat netřeba (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2555/2010). V předmětné věci bylo na žalobci, aby prokázal, jak byl zasažen žalobce nezákonným rozhodnutím týkající se pouze žalobce, nikoliv jiné osoby. Žalobce tvrdil, že nezákonným trestním stíháním došlo k poškození jeho dobrého pověsti, došlo k úbytku dětí při zápise do přípravky hokejového klubu, k úbytku sponzorů, k úbytku darů, nejistotě ohledně plánování a rozhodování žalobce, o nezákonném trestním stíhání informovala ve velkém rozsahu média. V řízení byla prokázána pouze skutečnost, že zastupitelstvo Frýdku-Místku ve vztahu k žalobci a společnosti Prosport FM Plus, s.r.o. přehodnotilo svoji politiku ohledně dotací s tím, že nahlíželo na žalobce i druhou společnost jako potenciálního pachatele trestné činnosti, kdy na druhou stranu dle svých slov ctíli presumpci nevinu, v řízení však bylo na druhou stranu zároveň prokázáno, že na jednání žalobce na základě trestního oznámení upozornila sama jedna členka zastupitelstva. Přesto dotace žalobci i v době trestního stíhání byly poskytovány ze strany

statutárního města Frýdek-Místek, když v tomto směru žalobce opravil svá tvrzení, kdy později nebylo tvrzeno, že by město Frýdek-Místek a její zastupitelstvo v době trestního stíhání žalobci dotaci neposkytl. V tomto směru z výkazu zisku a ztrát za roky 2013 až 2018 nelze vysledovat jakoukoliv spojitost snížení příspěvků či dotací v souvislosti s trestním stíháním, když ke snížení objemů dotací došlo pouze v letech 2015 a 2016, kdy je otázkou zda toto snížení nesouvisí spíše se vznikem HC Frýdek-Místek 2015 s.r.o. a přeměrováním části dotací statutárního města Frýdek-Místek do této společnosti, kdy [redacted] P [redacted] M [redacted] kdy, jak vyplynulo z dopisu [redacted] P [redacted] [redacted] město Frýdek -Místek zasílá této společnosti neinvestiční dotace.

24. Z těchto důvodů žalobce byl vyzván v souladu s ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. k doplnění návrhů důkazů k prokázání tvrzené nemajetkové újmy a skutečnosti, že taková újma byla způsobena pouze a jediné nezákonným rozhodnutím týkající se žalobce, nikoliv [redacted] L [redacted] V [redacted] společnosti Prosport FM Plus, s.r.o., když pouze v tomto případě, pokud v řízení by bylo prokázáno, že újma byla způsobena jediné z důvodu nezákonného rozhodnutí ve vztahu k žalobci, tuto lze posoudit jako újmu vzniklou v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím. I přes výzvu soudu, ze strany žalobce nebylo prokázána jakákoliv újma spočívající v úbytku dětí při zápise do přípravky hokejového klubu, v úbytku sponzorů, v úbytku darů, nejistotě ohledně plánování a rozhodování žalobce, kdy bylo prokázáno pouze určité poškození dobré pověsti ve vztahu k statutárního města Frýdku –Místku, kdy došlo k pochybnostem ohledně dobrého jména a ovlivnění vztahů se žalobcem, avšak nikoliv většího charakteru v tom směru, že by došlo k ukončení poskytování dotací ze strany města, pouze došlo k přehodnocení dotační politiky města. Navíc nelze odhlédnout od skutečnosti, že tyto jediné prokázané dopady do sféry žalobce byly prokazovány dopisem P [redacted] M [redacted] a [redacted] P [redacted] kdy ve vztahu k dopisu I [redacted] M [redacted] byl ze strany žalobce předložena soudu i žádost žalobce o vyjádření P [redacted] M [redacted] s tím, že tato žádost byla velmi sugestivní a dotazy velmi návodné k odpovědím s tím, že tato skutečnost již sama o sobě snižuje věrohodnost vyjádření P [redacted] M [redacted] v dopise, podobně pak vyznívá i vyjádření [redacted] P [redacted] reagující na jakési dotazy žalobce s tím, že zde již žádost žalobce soudu předložena nebyla. Z obsahu provedených důkazů pak nevyplynulo, že by medializace trestního stíhání v předsoudní fázi byla způsobena orgány činnými v trestním řízení, tudíž nelze tuto medializaci a případnou újmu žalobkyně přičítat k tíži státu (k tomu blíže srovnej rozsudek ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 30 Cdo 2235/2017), odškodnění případné újmy se pak žalobce musí domáhat prostřednictvím žaloby na ochranu osobnosti ve vztahu ke konkrétním médiím, pokud z jejich strany došlo k poškození práv žalobce. Nelze navíc odhlédnout od skutečnosti, že sám tehdejší [redacted] žalobce I [redacted] V [redacted] se vůči médiím sám vyjadřoval. Medializace je sama o sobě následkem veřejnosti řízení před soudem. Za těchto okolností, kdy v řízení bylo prokázáno pouze jakési narušení dobré pověsti žalobce, avšak nikoliv tak závažného charakteru, že by ze strany Frýdku-Místku bylo ukončeno poskytování dotací, soud dospěl k závěru, k poškození dobrého jména žalobce došlo v minimálním rozsahu, jiná nemajetková újma žalobce nebyla prokázána, a proto jediným možným přiměřeným zadostičením za újmu-zásah do sfér žalobce, je konstatace nezákonného rozhodnutí a omluva, jak již učinila žalovaná, i když až po uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty k projednání nároku a podání žaloby. Navíc nelze opominout, že forma konstatování porušení práva je jednou z forem morální satisfakce a je plnohodnotnou formou satisfakce ve smyslu z.č. 82/1998 Sb. (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 1. 2013 sp. zn. 30 Cdo 2174/2012, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2828/2011). Judikatura apeluje na to, aby forma a výše soudem přiznaného

zadostiučinění odpovídala přiznaným zadostiučiněním v případech, které se v podstatných znacích (poměřovaných zejména s ohledem na uvedená kritéria) shodují. Jinak vyjádřeno, výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 5. 2012, sp. zn. 30 Cdo 3867/2011). Pokud jde o srovnání s případy, které se v podstatných znacích shodují s případem žalobce, soud při svém rozhodnutí vycházel z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4.2.2019, č.j. [REDAKCE] a potvrzujícího rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23.10.2019, kdy shodné znaky soud spatřuje ve skutečnostech, že se také jednalo o trestní stíhání právnické osoby, rovněž v porovnávaném případě byly kromě tamní žalobkyně stíhány další osoby spojené se žalobkyní (zaměstnanci a žalobkyně navíc ještě pro další trestný čin, kdy trestní stíhání nebylo skončeno), rozdíl byl pak v délce trestního stíhání, která byla v porovnávaném případě kratší a v zásazích do sféry tamní žalobkyně, které byly mnohem závažnější. I zde jediným vhodným odčiněním nemajetkové újmy byla shledána konstatace a omluva. Žalobcem předložená rozhodnutí, která dle něj vykazovala srovnatelné případy, pak soud neshledal ani částečně porovnatelné s případem žalobce, kdy soud neshledal shodné prvky. Rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně ze dne 21. 6. 2017, sp. zn. 30 Cdo 71/2017, neshledává ve shodě s případem žalobce, když v tomto případě byla stíhána fyzická osoba, s tím, že trestní stíhání mělo negativní vliv na rodinný život, pověst, dobré přátelské vztahy a možnost kariérního růstu, kdy má soud za to, že nejde porovnávat případ žalobkyně s ohledem na skutečnost, že se jedná o právnickou osobu, a dále s ohledem na minimální prokázané dopady do osobní sféry žalobce. Dále žalobce k porovnání uvedl rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2017 sp. zn. 30 Cdo 701/2016, kdy byla přiznána částka 585 000 Kč, avšak případ se opět týkal fyzické osoby, kdy došlo k nucenému přestěhování rodiny, zasažení do pracovního života, kdy soud nenalezl shodné prvky. Žalobce dále zmínil rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 3. 2018 sp. zn. 30 Cdo 1076/2009, kdy tamní žalobce se domohl úspěšně částky 487 500 Kč dle žalobce z titulu nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím, kdy v tomto případě se rovněž jednalo o právnickou osobu, avšak o právnickou osobu politicky činnou. Soud tento případ nemohl vzít k porovnání, když se jednalo o nemajetkovou újmu nikoliv z nezákonného rozhodnutí, ale z nesprávného úředního postupu-nepřiměřené délky řízení, kde se újma na rozdíl od nyní projednávaného případu přímo presumuje, kdy v tomto řízení zásah do osobnostní sféry žalobce bylo nutné prokázat. Žalobce rovněž dával ke zvážení rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 3. 2018 sp. zn. 30 Cdo 1271/2016, kdy soud má za to, že tento případ není srovnatelný, když se nejednalo opět o právnickou osobu. Žalobce rovněž odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3908/2009 s tím, že je nutné přihlídnout ke specifickým prvkům nemajetkové újmy právnické osoby, kdy mezi základní prvky imateriální újmy pak patří skutečnost vážící se k právnické osobě, jako samotnému právnímu celku, nelze však zcela pominout nepříjemnosti, způsobené členům vedení společnosti a zohlednit je, byť v omezené míře. Tento případ rovněž nebyl srovnatelný s případem žalobce s ohledem na neprokázanost jakékoliv větší újmy žalobce.

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalobce ve věci měl plný úspěch co do základu, rozhodnutí o formě a případné výši plnění záviselo na úvaze soudu, soud mu proto přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Žalovaná plnila navíc až po podání žaloby-konstatovala existenci nezákonného rozhodnutí a vyslovila omluvu. Nákladům řízení v dané věci odpovídá částka po zaokrouhlení na celé koruny ve výši 41 052 Kč představující zaplacený soudní poplatek ve

výši 2000 Kč, náklady právního zastoupení ve výši 39 051,68 Kč za 6 úkonů právní služby, kdy za jeden úkon přísluší částka 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, replika žalobce ze dne 14. 1. 2020, vyjádření na výzvu soudu dle § 118a odst.3 o.s.ř. ze dne 27.2.2020, účast na jednání dne 16.1.2020 a 7.5.2020) dle ust. § 7 bod 5 ve spojení s ust. 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen AT) za použití § 11 odst. 1 písm. a), d), g) AT, dále 6 režijních paušálních náhrad ve výši 300 Kč a úkon za každý shora uvedený úkon dle ust. 13 odst. 3 citované vyhlášky, cestovné ve výši 4 537,06 Kč za jedno jednání ze sídla advokátní kanceláře k soudu, z Ostravy do Prahy a zpět, v celkové délce trasy 748 km vozidlem Škoda auto [REDAKCE] při spotřebě motorové nafty 6,6/ 5,3/ 5,7 litrů na 100 Km při ceně nafty ve výši 31,80 Kč a sazbě základní náhrady za 1 km jízdy 4,20 Kč dle vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí č.358/2019 Sb., za 2 jednání cestovné pak ve výši 9 074,12 Kč, náhradu za promeškaný čas ve výši 2 800 Kč na cestě strávené ze sídla kanceláře k soudu a zpět, celkem za 28 půlhodin po 100 Kč dle § 14 AT, a 21 % DPH z odměny advokáta a náhrady hotových výdajů dle § 14a vyhl. č. 177/1996 Sb. Soud nepřiznal požadovanou odměnu za uplatnění nároku u žalované s poukazem na ust. § 31 odst.4 Z.č. 82/1998 Sb.

26. Lhůta k plnění ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího v příslušném počtu vyhotovení.

Nesplní-li povinná, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se domáhat nařízení výkonu rozhodnutí (nařízení exekuce).

Praha 7. května 2020

Mgr. Karolína Šorbanová, v. r.
soudkyně